

§ 5.

Det i den hidtilgjældende Lovgivning indeholdte Forbud imod, at Sagsførere eller deres Kontorbetjente møde som Fuldmægtige under Forligsmæglingen, ophæves, forsaavidt angaar Forligskommissionen og Retterne i Kjøbenhavn.

§ 6.

Afvisning paa Grund af Mangler ved Forligsmæglingen kan med den af § 3 følgende Undtagelse for Fremtiden kun finde Sted, naar Sagsøgeren har undladt paa foreskreven Maade at indkalde Modparten til Forligsprøve. Derimod kan Afvisning ikke finde Sted paa Grund af andre Mangler ved Forligsmæglingen; men i første Instants kan Retten, dersom den dertil finder Grund, ved Kjendelse, til hvis Afvisning Parterne eller deres Sagsførere indkaldes med Extraretsvarsel, paalægge Sagsøgeren inden en vis Tidsfrist at lade foretage ny Forligsprøve. Efterkommes saadant Paalæg ikke, bliver Sagen helt eller delvis at afvise som den, i hvilken behørig Forligsmægling ikke har fundet Sted.

Naar Sagen paa Grund af Mangler ved Forligsmæglingen udsættes, for at ny Forligsprøve kan foretages, kan Retten efter Omstændighederne, og naar den Paagjældende derom gjør Paastand, i Dommen paalægge Sagsøgeren at betale Modparten en billig Koft og Tæring for det stedfundne unyttige Møde til Forligsprøven.

§ 7.

Naar Forligskommissionen negter at antage en Sag til Forligsmægling eller vægrer sig ved efter Klagerens Begjæring at henvise Sagen til Rettergang eller afviser Klageren eller hans Fuldmægtig fra Mæglingen, skal Klagen derom gives Paategning eller Attest derom meddeles Klageren uden Betaling. Finder Retten, at der ikke har været Føie til den ommeldte Bægning eller Afvisning, paakjendes Sagen uden Forligsprøve. Klageren er berettiget til at fordre Spørgsmaalet om Bægningens eller Afvisningens Berettigelse særskilt paakjendt.

§ 8.

Varslet til Møde for Forligskommissionen skal, naar den Indvarslede bor i den Kommune, hvor Forligskommissionen holdes, være mindst 2, men ellers 4 Dage.